

Japan

Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van Japan tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen

Gesloten te 's-Gravenhage, op 3 maart 1970

tekst gepubliceerd: Trb. 1970, 67
authentieke teksten: Nederlands, Japans en (Engels beslissend)
inwerkingtreding: 23 oktober 1970 (zie Trb. 1970, 181)
van toepassing: 1 januari 1970

Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Japan tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, 's-Gravenhage, 4 maart 1992

Gesloten te 's-Gravenhage op 4 maart 1992

tekst gepubliceerd: Trb. 1992, 68
authentieke teksten: Nederlands, Japans en (Engels beslissend)
inwerkingtreding: 23 oktober 1992 (zie Trb. 1992, 182)
van toepassing: 1 januari 1993

Artikel 1.

1. Deze overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de landen of van beide landen.

Artikel 2.

1. De belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken zijn:

a. Voor Japan:

- i. de inkomstenbelasting;
- ii. de vennootschapsbelasting; en
- iii. de belastingen die plaatselijk van inwoners naar het inkomen worden geheven; (hierna te noemen: 'Japanse belasting');

b. voor Nederland:

- i. de inkomstenbelasting;
- ii. de loonbelasting;
- iii. de vennootschapsbelasting; en
- iv. de dividendbelasting; (hierna te noemen: 'Nederlandse belasting').

2. Deze Overeenkomst is ook van toepassing op alle andere belastingen waarvan het karakter in wezen gelijksoortig is aan dat van die welke in het voorgaande lid zijn genoemd en die na de datum van ondertekening van deze Overeenkomst zijn ingevoerd door elk van de landen of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 3.

1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:

- a. betekent de uitdrukking 'Japan', wanneer deze in aardrijkskundige zin wordt gebezigd, het gehele gebied waarin de Japanse belastingwetgeving van kracht is;
- b. betekent de uitdrukking 'Nederland' het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen;
- c. betekenen de uitdrukkingen 'een land' en 'het andere land' Japan of Nederland, al naar het zinsverband vereist;
- d. betekent de uitdrukking 'belasting' Japanse belasting of Nederlandse belasting, al naar het zinsverband vereist;

- e. betekent de uitdrukking 'persoon' een natuurlijke persoon of een lichaam;
 - f. betekent de uitdrukking 'lichaam' elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - g. betekenen de uitdrukkingen 'onderneming van een land' en 'onderneming van het andere land' onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een land en een onderneming gedreven door een inwoner van het andere land;
 - h. betekent de uitdrukking 'bevoegde autoriteit' met betrekking tot een land de Minister van Financiën van dat land of zijn bevoegde vertegenwoordiger.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst in een land heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke in deze Overeenkomst niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van dat land met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4.

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking 'inwoner van een land' iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van dat land, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van zetel of hoofdkantoor, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, maar de uitdrukking omvat niet een persoon die in dat land slechts dan aan belasting is onderworpen, indien hij inkomen uit bronnen in dat land verkrijgt.
2. Indien een persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide landen is, stellen de bevoegde autoriteiten in onderlinge overeenstemming vast van welk land die persoon voor de toepassing van deze Overeenkomst geacht wordt inwoner te zijn.

Artikel 5.

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking 'vaste inrichting' een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking 'vaste inrichting' omvat in het bijzonder:
- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b. een filiaal;
 - c. een kantoor;
 - d. een fabriek;
 - e. een werkplaats;
 - f. een mijn, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
 - g. de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden, waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.
3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:
- a. gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b. een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
 - c. een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d. een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e. een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclaimedoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.
4. Een onderneming van een land wordt geacht een vaste inrichting in het andere land te bezitten, indien zij in dat andere land gedurende langer dan twaalf maanden werkzaamheden van toezichthoudende aard verricht in verband met de uitvoering van een bouwwerk of constructie- of montagewerkzaamheden die in dat andere land worden uitgevoerd.
5. Een persoon die in een land voor een onderneming van het andere land werkzaam is – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het zesde lid – wordt als een in het eerstbedoelde land aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien
- a. hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in het eerstbedoelde land gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen of koopwaar voor de onderneming; of

- b. hij in het eerstbedoelde land een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar aanhoudt waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert namens de onderneming, ingevolge een tevoren door de onderneming gesloten contract waarin hetzij de af te leveren hoeveelheid, hetzij de datum en plaats van aflevering niet zijn aangegeven.
6. Een onderneming van een land wordt niet geacht een vaste inrichting in het andere land te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
 7. De enkele omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een land, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst, dat inwoner is van het andere land of dat in dat andere land zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van de beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

Artikel 6.

Indien op grond van een bepaling van deze Overeenkomst in een land vermindering van belasting over bepaalde inkomsten moet worden verleend en ingevolge de in het andere land geldende wetgeving een natuurlijke persoon ter zake van die inkomsten niet voor het volle bedrag aan belasting is onderworpen, doch slechts voor zover die inkomsten naar dat andere land zijn overgemaakt of aldaar zijn ontvangen, vindt de vermindering die het eerstbedoelde land ingevolge deze Overeenkomst moet verlenen, slechts toepassing op het gedeelte van de inkomsten dat naar het andere land is overgemaakt of aldaar is ontvangen.

Artikel 7.

1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen worden belast in het land waar deze goederen zijn gelegen.
2. De uitdrukking 'onroerende goederen' heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door de wetgeving van het land waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende onroerende goederen van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepaling van het eerste lid is van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 8.

1. De voordelen van een onderneming van een land zijn slechts in dat land belastbaar, tenzij de onderneming in het andere land haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in het andere land worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.
2. Indien een onderneming van een land in het andere land haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden in elk van de landen aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.
3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten – daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten – die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in het land waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Voor zover het in een land gebruikelijk was de aan een vaste inrichting toe te rekenen voordelen te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid dat land niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de

gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen voordelen van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 9.

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer door een onderneming van een land zijn slechts in dat land belastbaar.

2. Met betrekking tot de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer door een onderneming van een land is die onderneming, indien het een Nederlandse onderneming betreft, ook vrijgesteld van de ondernemingsbelasting in Japan en, indien het een Japanse onderneming betreft, ook vrijgesteld van elke belasting die gelijksoortig is aan de ondernemingsbelasting in Japan en in de toekomst in Nederland mocht worden geheven.

3. Deze Overeenkomst mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij inbreuk maakt op de bij notawisseling van 26 januari 1933 tussen Nederland en Japan tot stand gekomen regeling tot wederzijdse vrijstelling van belasting op inkomsten en winsten voortvloeiende uit het internationale zeescheepvaartbedrijf.

Artikel 10.

Indien:

a. een onderneming van een land onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van het andere land, of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een land en een onderneming van het andere land,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in haar handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar ten gevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 11.

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een land aan een inwoner van het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter in het land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van dat land worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 15 percent van het bruto-bedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, mag de aldus geheven belasting 5 percent van het bruto bedrag van de dividenden niet overschrijden, indien de genietter van de dividenden een lichaam is dat ten minste 25 percent bezit van de stemgerechtigde aandelen van het lichaam dat de dividenden betaalt gedurende de periode van zes maanden onmiddellijk voorafgaande aan het einde van het boekjaar waarover de winstuitdeling plaatsvindt.

4. De bepalingen van het tweede en derde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

5. De uitdrukking 'dividenden', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, oprichtersaandelen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van het land waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijkgesteld.

6. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, die inwoner is van een land, in het andere land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 8 van toepassing.

7. Indien een lichaam dat inwoner is van een land, voordelen of inkomsten verkrijgt uit het andere land, mag dat andere land geen belasting heffen op de dividenden betaald door het lichaam aan personen die geen inwoner zijn van dat andere land, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit dat andere land afkomstig zijn.

Artikel 12.

1. Interest afkomstig uit een land en betaald aan een inwoner van het andere land, mag in dat andere land worden belast.

2. Deze interest mag echter in het land waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van dat land worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 10 percent van het bruto-bedrag van de interest niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid mag het land waaruit de interest afkomstig is, geen belasting heffen op interest die wordt betaald aan de Regering of de Centrale Bank van het andere land of aan een financiële instelling die volledig eigendom is van dat andere land.

4. De uitdrukking 'interest', zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties of schuldbewijzen, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevende op een aandeel in de winst, en schuldvorderingen van welke aard ook, alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van het land waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met inkomsten uit geldlening worden gelijkgesteld.

5. De bepalingen van het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de interest, die inwoner is van een land, in het andere land waaruit de interest afkomstig is, een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 8 van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een land afkomstig te zijn, indien zij wordt betaald door dat land zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van dat land. Indien evenwel de persoon die de interest betaalt, ongeacht of hij inwoner van een land is of niet, in een land een vaste inrichting heeft, waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald, was aangegaan, en deze interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt deze interest geacht afkomstig te zijn uit het land waar de vaste inrichting is gelegen.

7. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest in aanmerking nemende de schuldvordering ter zake waarvan zij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betaalde bedragen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de landen, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13.

1. Royalty's afkomstig uit een land en betaald aan een inwoner van het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

2. Deze royalty's mogen echter in het land waaruit ze afkomstig zijn, overeenkomstig de wetgeving van dat land worden belast, maar de aldus geheven belasting mag 10 percent van het bruto-bedrag van de royalty's niet overschrijden.

3. De uitdrukking 'royalty's', zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap – daaronder begrepen films –, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de royalty's,

die inwoner is van een land, in het andere land waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 8 van toepassing.

5. Royalty's worden geacht uit een land afkomstig te zijn, indien zij worden betaald door dat land zelf, door een staatkundig onderdeel, door een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam of door een inwoner van dat land. Indien evenwel de persoon die de royalty's betaalt, ongeacht of hij inwoner van een land is of niet, in een land een vaste inrichting heeft, waarvoor de verplichting tot het betalen van de royalty's was aangegaan, en deze royalty's ten laste komen van die vaste inrichting, worden deze royalty's geacht afkomstig te zijn uit het land waar de vaste inrichting is gelegen.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, in aanmerking nemende het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de landen, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 14.

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen, zoals omschreven in artikel 7, tweede lid, mogen worden belast in het land waar deze goederen zijn gelegen.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van zaken (andere dan onroerende goederen) deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een land in het andere land heeft, of van zaken (andere dan onroerende goederen) behorende tot een vast middelpunt dat een inwoner van een land in het andere land tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep – daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of tezamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt – mogen in dat andere land worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn voordelen verkregen door een inwoner van een land uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, en van zaken (andere dan onroerende goederen) die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, slechts in dat land belastbaar.

4. Voordelen verkregen door een inwoner van een land uit de vervreemding van alle andere zaken dan die waarop de bepalingen van het eerste en tweede lid van dit artikel van toepassing zijn, zijn slechts in dat land belastbaar.

5. De bepaling van het vierde lid tast niet aan het recht van een land overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van dat land, verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van het andere land en in de vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen te eniger tijd inwoner van het eerstbedoelde land is geweest.

Artikel 15.

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een land in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in dat land belastbaar, tenzij hij in het andere land voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in het andere land worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking 'vrij beroep' sluit in het bijzonder in zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 16.

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20 en 21 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een land ter zake van een dienstbetrekking slechts in dat land belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in het andere land wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in dat andere land

worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een land ter zake van een in het andere land uitgeoefende dienstbetrekking slechts in het eerstbedoelde land belastbaar, indien:

- a. de genietter in dat andere land verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het desbetreffende kalenderjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van dat land is, en
- c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die, of van een vast middelpunt dat de werkgever in dat andere land heeft.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid mag de beloning verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd door een onderneming van een land, in dat land worden belast.

Artikel 17.

Beloningen verkregen door een inwoner van een land in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of van de raad van toezicht van een lichaam dat inwoner van het andere land is, mogen in dat andere land worden belast.

Artikel 18.

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartiesten en musici, alsmede door sportbeoefenaars, uit hun persoonlijke werkzaamheden als zodanig, worden belast in het land waarin deze werkzaamheden worden verricht.

2. Niettegenstaande enige bepalingen in deze Overeenkomst mogen, indien de diensten van een beroepsartiest of een sportbeoefenaar als bedoeld in het eerste lid in een land worden verschaft door een onderneming van het andere land, de door die onderneming uit het verschaffen van die diensten verkregen voordelen in het eerstbedoelde land worden belast, indien de beroepsartiest of de sportbeoefenaar die de diensten verleent die onderneming onmiddellijk of middellijk beheerst.

Artikel 19.

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 20, eerste en tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een land ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in dat land belastbaar.

Artikel 20.

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen betaald door, of uit fondsen waarin in de hoedanigheid van werkgever is bijgedragen door, Japan of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan Japan of aan een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in Japan worden belast. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 24, tweede lid, zijn zodanige beloningen vrijgesteld van Nederlandse belasting.

2. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, Nederland of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan Nederland of aan een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan in de uitoefening van overheidsfuncties, mogen in Nederland worden belast. Zodanige beloningen zijn vrijgesteld van Japanse belasting als de genietter de Nederlandse nationaliteit bezit.

3. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald ter zake van diensten, bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de landen of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikel 21.

Een professor of leraar die een land tijdelijk bezoekt gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar met het doel onderwijs te geven aan een universiteit, hogeschool, school of andere inrichting van onderwijs en die inwoner is, of onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek was, van het andere land, is vrijgesteld van belasting van het eerstbedoelde land ter zake van beloningen voor dat onderwijs.

Artikel 22.

Betalingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon, die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in een land verblijft en die inwoner is, of onmiddellijk voorafgaande aan zijn verblijf was, van het andere land, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn vrijgesteld van belasting van het eerstbedoelde land, mits deze betalingen aan hem worden gedaan van buiten dat eerstbedoelde land.

Artikel 23.

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een land, die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn vermeld, zijn slechts in dat land belastbaar.

Artikel 24.

1. Indien een inwoner van Japan inkomen uit Nederland verkrijgt en dat inkomen overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in beide landen mag worden belast, mag het bedrag van de over dat inkomen verschuldigde Nederlandse belasting worden verrekend met de belasting die Japan van die inwoner heft. Het bedrag van de verrekening overschrijdt echter niet dat deel van de Japanse belasting dat aan dat inkomen kan worden toegerekend. Deze verrekening wordt toegepast overeenkomstig de bepalingen van de wetgeving van Japan die betrekking hebben op de verrekening van belasting die in een ander land dan Japan verschuldigd is, met Japanse belasting.
2.
 - a. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst in Japan mogen worden belast.
 - b. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting, verleent Nederland een vermindering op het overeenkomstig de bepaling van letter (a) van dit lid berekende belastingbedrag. Deze vermindering is gelijk aan dat gedeelte van het belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het gedeelte van het inkomen dat in de in de bepaling van letter (a) van dit lid bedoelde grondslag is begrepen en dat volgens de bepalingen van de artikelen 7, 8, 14, eerste en tweede lid, 15, 16, eerste en derde lid, 17, 18 en 20, eerste lid, van deze Overeenkomst in Japan mag worden belast, staat tot het bedrag van het gehele inkomen dat de in de bepaling van letter (a) van dit lid bedoelde grondslag vormt.
 - c. Nederland verleent voorts een vermindering op de aldus berekende Nederlandse belasting voor die bestanddelen van het inkomen die in de in de bepaling van letter (a) van dit lid bedoelde grondslag zijn begrepen en die volgens de bepalingen van de artikelen 11, tweede lid, 12, tweede lid, 13, tweede lid en 14, vijfde lid, in Japan mogen worden belast. Het bedrag van deze vermindering is gelijk aan het bedrag van de Japanse belasting. De vermindering overschrijdt echter niet dat deel van de Nederlandse belasting, zoals deze berekend is vóór het verlenen van de vermindering, dat aan bedoelde bestanddelen van het inkomen kan worden toegerekend.

Artikel 25.

1. Onderdanen van een land worden in het andere land niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van dat andere land onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.
2. De uitdrukking 'onderdanen' betekent:
 - a. met betrekking tot Japan: alle natuurlijke personen die de Japanse nationaliteit bezitten en alle

rechtspersonen die naar Japans recht zijn opgericht of ingesteld, alsmede alle organisaties zonder rechtspersoonlijkheid die voor de toepassing van de Japanse belasting worden behandeld als rechtspersonen die naar Japans recht zijn opgericht of ingesteld;

b. met betrekking tot Nederland: alle natuurlijke personen die de Nederlandse nationaliteit bezitten en alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in Nederland van kracht is.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een land in het andere land heeft, is in dat andere land niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van dat andere land die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een land verplicht aan inwoners van het andere land bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoeld land aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Ondernemingen van een land, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van het andere land, worden in het eerstbedoelde land niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van dat eerstbedoelde land zijn of kunnen worden onderworpen.

5. In dit artikel ziet de uitdrukking 'belastingheffing' op belastingen van elke soort en benaming.

6. De toepassing van de bepalingen van dit artikel wordt niet beperkt door de bepaling van artikel 1.

Artikel 26.

1. Indien een inwoner van een land van oordeel is dat de door een land of door beide landen genomen maatregelen voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de wetgeving van de landen voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van het land waarvan hij inwoner is.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar hem gegrond voorkomt en indien hij niet in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van het andere land te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de landen trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van deze Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen ten einde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in deze Overeenkomst geen voorziening is getroffen.

Artikel 26A.

1. De bevoegde autoriteiten van de landen wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of van de nationale wetgeving van de landen betreffende de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de bepalingen van deze Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. Alle door een land ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van dat land zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten, waaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen, die zich bezighouden met de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Ze mogen de inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid zo uitgelegd dat zij een land de verplichting opleggen:

- a. administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving en de administratieve praktijk van dat of van het andere land;
- b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn krachtens de wetgeving of in de normale gang van zaken in de administratie van dat of van het andere land;
- c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, of inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou

zijn met de openbare orde.

Artikel 26B.

1. Elk van de landen zal trachten de door het andere land opgelegde belastingen in te vorderen teneinde te verzekeren dat een vrijstelling of vermindering van belasting, die door het andere land wordt verleend op grond van deze Overeenkomst, niet wordt genoten door personen die niet gerechtigd zijn tot deze voordelen, mits de bevoegde autoriteiten van de landen het erover eens zijn dat die personen niet gerechtigd zijn tot deze voordelen. Het land dat deze invordering verricht is tegenover het andere land verantwoordelijk voor de aldus geïnde bedragen.
2. In geen geval worden de bepalingen van het eerste lid zo uitgelegd dat zij een van de landen de verplichting opleggen administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de regelingen en de praktijk van een van de landen of van beide landen of die in strijd zijn met de openbare orde van een van de landen of van beide landen.

Artikel 27

1. De bevoegde autoriteit van een land kan, in overeenstemming met het gebruik van dat land, uitvoeringsvoorschriften vaststellen die nodig zijn om de bepalingen van deze Overeenkomst uit te voeren.
2. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 28

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren en beambten ontleen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 29

Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot Suriname en/of de Nederlandse Antillen. Zulk een uitbreiding wordt van kracht met ingang van een datum en met inachtneming van wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader vast te stellen en overeen te komen tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van Japan bij diplomatieke notawisseling of op andere wijze, in overeenstemming met hun grondwettelijke bepalingen. Tenzij door de beide Regeringen anders is overeengekomen, wordt door de beëindiging van deze Overeenkomst op de voet van artikel 31 niet automatisch de toepasselijkheid van deze Overeenkomst op Suriname en/of de Nederlandse Antillen waartoe zij ingevolge dit artikel is uitgebreid, beëindigd.

Artikel 30

1. Deze Overeenkomst dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Tokio worden uitgewisseld.
2. Deze Overeenkomst treedt in werking op de dag van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en vindt toepassing met betrekking tot voordelen en inkomsten verkregen in de belastingjaren die aanvangen op of na de eerste januari van het kalenderjaar waarin deze Overeenkomst in werking treedt.

Artikel 31

Elk van beide landen kan deze Overeenkomst, nadat een periode van vijf jaar sedert de datum van haar inwerkingtreding is verstreken, beëindigen door langs diplomatieke weg aan het andere land een schriftelijke kennisgeving van beëindiging te zenden. Een zodanige kennisgeving kan slechts worden gedaan op of vóór de dertigste juni van het kalenderjaar en in dat geval houdt deze Overeenkomst op van toepassing te zijn

met betrekking tot voordelen en inkomsten die verkregen zijn in de belastingjaren die aanvangen op of na de eerste januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, op 3 maart 1970 in zes exemplaren, waarvan twee in de Nederlandse, twee in de Japanse en twee in de Engelse taal. De Nederlandse en de Japanse tekst zijn gelijkelijk authentiek. In geval de Nederlandse tekst en de Japanse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Protocol

Bij de ondertekening van de tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van Japan gesloten Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen, die een integrerend deel van die Overeenkomst vormen:

1. Onder voorbehoud van het standpunt van de Regering van Japan met betrekking tot de positie van het continentale plat ingevolge internationaal recht, is het wel te verstaan dat belastingheffing door Nederland over voordelen of inkomsten die door een inwoner van Japan zijn verkregen uit of in verband met de exploratie en exploitatie van minerale rijkdommen in de ondergrond van de onderzeese gebieden van het continentale plat gelegen onder de Noordzee en grenzend aan Nederland, niet in strijd is met de Overeenkomst; belastingheffing over zodanige voordelen en inkomsten is onderworpen aan de in de Overeenkomst neergelegde regels.
2. Met betrekking tot de artikelen 13 en 14 van de Overeenkomst is het wel te verstaan dat ten aanzien van de vraag of een betaling op de voet van artikel 13 of van artikel 14 dient te worden behandeld, artikel 14 slechts betrekking heeft op voordelen uit een werkelijke vervreemding van een octrooi of een soortgelijke zaak zonder dat de vervreemder nog enig recht op die zaak behoudt.
3. Met betrekking tot artikel 24, tweede lid, van de Overeenkomst is het wel te verstaan, dat wat de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting betreft, de in dat lid bedoelde grondslag is het onzuivere inkomen of de winst in de zin van de Nederlandse wetten op de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de vennootschapsbelasting.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage, op 3 maart 1970 in zes exemplaren, waarvan twee in de Nederlandse, twee in de Japanse en twee in de Engelse taal. De Nederlandse en de Japanse tekst zijn gelijkelijk authentiek. In geval de Nederlandse tekst en de Japanse tekst verschillend kunnen worden uitgelegd, is de Engelse tekst beslissend.

Protocol tot wijziging

Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Japan tot het vermijden van dubbele belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, 's-Gravenhage, 4 maart 1992

Art. I

[Wijziging van art. 11, derde lid; zie aldaar]

Art. II

[Toevoeging van art. 26A en 26B; zie aldaar]

Art. III

1. Dit Protocol dient te worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Tokyo worden uitwisseld.
2. Dit Protocol treedt in werking op de dertigste dag na de datum van uitwisseling van de akten van bekrachtiging en vindt in beide landen toepassing met betrekking tot inkomsten van enig belastingjaar dat aanvangt op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op dat waarin dit Protocol in werking treedt.
3. Dit Protocol blijft van toepassing zolang de Overeenkomst van kracht is.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te 's-Gravenhage op 4 maart 1932, in tweevoud elk in de Nederlandse, Japanse en Engelse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek. Ingeval van enig verschil in uitleg, is de Engelse tekst beslissend.

Notawisseling

Notawisseling tussen de Nederlandse gezant te Tokio en de Japanse minister van buitenlandse zaken houdende een regeling tot wederzijdse vrijstelling van belasting op inkomsten en winsten voortvloeiende uit het internationale zeescheepvaartbedrijf, Tokio 26 januari 1933.

Vertaling

Nr. 82.

Tokio, 26 Januari 1933.

Met betrekking tot de wederzijdsche vrijstelling tusschen Nederland en Japan van belasting op inkomsten en winsten, voortvloeiende uit het zeescheepvaartbedrijf, heb ik de eer krachtens instructies van mijn Regeering, U het navolgende mede te deelen:

1. De Nederlandsche Regeering verklaart, dat zij de noodige stappen zal doen om, in overeenstemming met de Nederlandsche wetten en voorschriften dienaangaande, op voorwaarde van reciprociteit, vrij te stellen van in Nederland op te leggen belastingen, alle inkomsten en netto winsten voortvloeiende uit het zeescheepvaartbedrijf, uitgeoefend hetzij door Japansche onderdanen, verblijf houdende in Japan, hetzij door maatschappijen waarvan de hoofdkantoren gevestigd zijn in Japan, door middel van schepen ingeschreven in een Japansche haven. Het is wel verstaan, dat deze vrijstelling zal worden toegepast op die inkomsten en netto winsten van natuurlijke personen, die belastingplichtig zijn op en na 1 Januari 1933 en op die inkomsten en winsten van maatschappijen, die zijn of zullen worden gemaakt gedurende de boekjaren eindigend op 1 juli 1932 of daarna.
2. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking 'Nederland' en 'Japan' in deze nota alle gewesten onder het gezag van de respectievelijke landen omvat.
3. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking 'zeescheepvaartbedrijf', hier te voren gebezigd, beteekent het bedrijf uitgeoefend door een eigenaar van een schip of schepen, tusschen Japansche en/of vreemde havens en havens in Nederland, en dat voor het doel van deze definitie de uitdrukking 'eigenaar' welken bevrachter ook insluit.
4. Het is wel verstaan, dat, indien en zoo spoedig als zoodanige vrijstelling, omschreven onder 1, ophoudt van toepassing te zijn in Nederland, wegens eenigerlei wijziging of intrekking van de wetten en voorschriften daarop betrekking hebbend, de bedoelde vrijstelling onmiddellijk zal ophouden van kracht te zijn.

J. C. PABST.

*Aan Zijne Excellentie Graaf Yasuya Uchida,
Minister van Buitenlandse Zaken te Tokio.*

Vertaling

Nr. 41C/1.

Tokio, 26 januari 1933.

Onder bevestiging van de ontvangst van Uwer Excellentie's nota d.d. 26 januari 1933 met betrekking tot de wederzijdsche vrijstelling tusschen Japan en Nederland van belasting op inkomsten en winsten voortvloeiende uit het zeescheepvaartbedrijf, heb ik de eer U het navolgende mede te deelen:

1. De Japansche Regeering verklaart, dat zij de noodige stappen zal doen om, in overeenstemming met Wet Nr. 6, 1924, zooals die is gewijzigd door Wet Nr. 6, 1928, en de voorschriften dienaangaande, op voorwaarde van reciprociteit, vrij te stellen van in Japan op te leggen belasting op inkomsten en bedrijfswinst, alle inkomsten en netto winsten voortvloeiende uit het zeescheepvaartbedrijf, uitgeoefend hetzij door Nederlandsche onderdanen, verblijf houdende in Nederland, hetzij door maatschappijen waarvan de hoofdkantoren gevestigd zijn in Nederland, door middel van schepen ingeschreven in Nederland. Het is wel verstaan, dat deze vrijstelling zal worden toegepast op die inkomsten en netto winsten van natuurlijke personen, die belastingplichtig zijn op en na 1 januari 1933 en op die inkomsten en winsten van maatschappijen, die zijn of zullen worden gemaakt gedurende de boekjaren eindigend op 1 juli 1932 of daarna.
2. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking 'Japan' en 'Nederland' in deze nota alle gewesten onder het gezag van de respectievelijke landen omvat.
3. Het is wel verstaan, dat de uitdrukking 'zeescheepvaartbedrijf' hier te voren gebezigd, beteekent het bedrijf uitgeoefend door een eigenaar van een schip of schepen, tusschen Nederlandsche en/of vreemde havens en havens in Japan en dat voor het doel van deze definitie de uitdrukking 'eigenaar' welken bevrachter ook insluit.
4. Het is wel verstaan, dat, indien en zoo spoedig als zoodanige vrijstelling, omschreven onder 1, ophoudt van toepassing te zijn in Japan, wegens eenigerlei wijziging of intrekking van de wetten en voorschriften daarop betrekking hebbend, de bedoelde vrijstelling onmiddellijk zal ophouden van kracht te zijn.

GRAAF YASUYA UCHIDA,
Minister van Buitenlandsche Zaken.

*Aan zijn excellentie Generaal J.C. Pabst,
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd
Minister der Nederlanden*